

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/6/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Φεβρουαρίου 2008

για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ σχετικά με την πλήρη υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 και τα άρθρα 55 και 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το Συμβούλιο, με ψήφισμα της 7ης Φεβρουαρίου 1994 σχετικά με την ανάπτυξη των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών⁽⁴⁾, επισήμανε ως έναν από τους κύριους στόχους της κοινοτικής ταχυδρομικής πολιτικής τον συνδυασμό του σταδιακού, ελεγχόμενου ανοίγματος της ταχυδρομικής αγοράς στον ανταγωνισμό με τη διηλεκτική εγγύηση της παροχής της καθολικής υπηρεσίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 168 της 20.7.2007, σ. 74.

⁽²⁾ ΕΕ C 197 της 24.8.2007, σ. 37. Γνώμη που διατυπώθηκε ύστερα από προαιρετική διαβούλευση.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Ιουλίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και κοινή θέση του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 (ΕΕ C 307 Ε της 18.12.2007, σ. 22) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31ης Ιανουαρίου 2008.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 48 της 16.2.1994, σ. 3.

(2) Η οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών⁽⁵⁾ καθόρισε το κανονιστικό πλαίσιο για τον ταχυδρομικό τομέα σε κοινοτικό επίπεδο, πλαίσιο που περιλαμβάνει τη λήψη μέτρων για την εξασφάλιση της παροχής της καθολικής υπηρεσίας και τον καθορισμό ανώτατων ορίων, τα οποία θα μειώνονται βαθμιαία και σταδιακά, για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα στον δικό τους ή στους δικούς τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας με στόχο τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, καθώς και για τον καθορισμό χρονοδιαγράμματος για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με το περαιτέρω άνοιγμα της αγοράς στον ανταγωνισμό, με σκοπό τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών.

(3) Το άρθρο 16 της συνθήκης τονίζει τη θέση που κατέχουν οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος ως μέρος των κοινών αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τη συμβολή τους στην προώθηση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. Ορίζει ότι θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ούτως ώστε οι υπηρεσίες αυτές να λειτουργούν βάσει αρχών και προϋποθέσεων που να επιτρέπουν την εκπλήρωση του σκοπού τους.

(4) Ο θετικός ρόλος που διαδραματίζουν οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ) υπογραμμίστηκε από το Ευρωβαρόμετρο αριθ. 219 του Οκτωβρίου 2005, το οποίο σημειώνει ότι οι ταχυδρομικές υπηρεσίες αποτελούν την ΥΓΟΣ που χαιρεί μεγαλύτερης εκτίμησης μεταξύ των χρηστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με 77 % θετικές γνώμες.

(5) Καθόσον αποτελούν ουσιαστικό μέσο επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, οι ταχυδρομικές υπηρεσίες επιτελούν ουσιαστικό ρόλο, ο οποίος εντάσσεται στους στόχους της κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης. Τα ταχυδρομικά δίκτυα έχουν αναπαραστάτες εδαφικές και κοινωνικές διαστάσεις που καθιστούν δυνατή την καθολική πρόσβαση σε ουσιαστικές τοπικές υπηρεσίες.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

- (6) Τα μέτρα στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών πρέπει να είναι σχεδιασμένα έτσι ώστε να επιτυγχάνονται ως στόχοι τα καθήκοντα της Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 2 της συνθήκης, δηλαδή να προάγουν σε ολόκληρη την Κοινότητα την αρμονική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, το υψηλό επίπεδο απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας, την αειφόρο και μη πληθωριστική ανάπτυξη, υψηλό επίπεδο ανταγωνιστικότητας και σύγκλισης των οικονομικών επιδόσεων, την άνοδο του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής και την οικονομική και κοινωνική συνοχή, καθώς και την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.
- (7) Οι αγορές ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ευρώπη έχουν υποστεί δραματικές αλλαγές κατά το πρόσφατο παρελθόν, εξέλιξη που απορρέει από την πρόοδο της τεχνολογίας και τον αυξημένο ανταγωνισμό που προέκυψε από την κατάργηση των σχετικών ρυθμίσεων. Λόγω της παγκοσμιοποίησης, η υιοθέτηση προορατικής και ευνοϊκής για τις εξελίξεις στάσης είναι ουσιώδης προκειμένου να μη στερηθούν οι πολίτες της Ένωσης τα οφέλη από τις αλλαγές αυτές.
- (8) Στα συμπεράσματά τους σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 22ας και 23ης Μαρτίου 2005 τόνισε εκ νέου τη σημασία της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ως μέσου για την ενίσχυση της οικονομικής μεγέθυνσης και της δημιουργίας περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας και το σημαντικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι αποτελεσματικές υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος σε ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία. Τα συμπεράσματα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, ως ουσιαστικό μέσο επικοινωνίας, εμπορίου και κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.
- (9) Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 2ας Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της ταχυδρομικής οδηγίας⁽¹⁾, τόνισε την κοινωνική και οικονομική σημασία των αποτελεσματικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και το σημαντικό ρόλο τους στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισσαβόνας, σημειώνοντας ότι τα μεταρρυθμιστικά μέτρα που έχουν εφαρμοσθεί έως τώρα έχουν προκαλέσει σημαντικές θετικές εξελίξεις στον ταχυδρομικό τομέα, καθώς και άνοδο της ποιότητας, αύξηση της αποτελεσματικότητας και καλύτερη ανταπόκριση στις ανάγκες των χρηστών. Με το ψήφισμά του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δεδομένων των ενίοτε αισθητά διαφορετικών εξελίξεων που αφορούν τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας στα κράτη μέλη, ζητούσε από την Επιτροπή να επικεντρώσει τις προσπάθειές της, κατά τη σύνταξη της μελέτης προγνώσεων, ειδικότερα στην ποιότητα της παρεχόμενης καθολικής υπηρεσίας και στη μελλοντική της χρηματοδότηση και να προτείνει, στο πλαίσιο της μελέτης αυτής, ορισμό, πεδίο εφαρμογής και κατάλληλη χρηματοδότηση για την καθολική υπηρεσία.
- (10) Σύμφωνα με την οδηγία 97/67/ΕΚ, πραγματοποιήθηκε μελέτη προγνώσεων που αξιολόγησε, για κάθε κράτος μέλος, τις επιπτώσεις της πλήρους υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών του 2009 για την καθολική υπηρεσία. Η Επιτροπή ανέλαβε επίσης τη διενέργεια διεξοδικής ανασκόπησης του κοινοτικού ταχυδρομικού τομέα, συμπεριλαμβανομένης της ανάθεσης μελετών για τις οικονομικές, κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις στον τομέα και διενήργησε εκτεταμένες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη.
- (11) Στη μελέτη προγνώσεων σημειώνεται ότι ο βασικός στόχος της διασφάλισης της διηκεούς παροχής καθολικής υπηρεσίας που θα ανταποκρίνεται στα πρότυπα ποιότητας που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 97/67/ΕΚ, μπορεί να εξασφαλισθεί σε όλη την Κοινότητα έως το 2009 χωρίς να υπάρχει ανάγκη για αποκλειστικό τομέα.
- (12) Το σταδιακό και βαθμιαίο άνοιγμα των ταχυδρομικών αγορών στον ανταγωνισμό έδωσε επαρκή χρόνο στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας να εφαρμόσουν τα αναγκαία μέτρα εκσυγχρονισμού και αναδιάρθρωσης, ώστε να εξασφαλισθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά τους στο πλαίσιο των νέων συνθηκών της αγοράς, και έδωσε επίσης τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να προσαρμόσουν τα κανονιστικά καθεστώτα τους σε πιο ανοικτό περιβάλλον. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αξιοποιήσουν την ευκαιρία που τους παρέχει η μεταβατική περίοδος, καθώς και το σημαντικό χρονικό διάστημα που απαιτείται για την καδιέρωση ουσιαστικού ανταγωνισμού, ώστε να προχωρήσουν σε περαιτέρω εκσυγχρονισμό και αναδιάρθρωση των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας ανάλογα με τις ανάγκες.
- (13) Η μελέτη προγνώσεων δείχνει ότι ο αποκλειστικός τομέας δεν θα πρέπει να είναι πλέον η προτιμώμενη λύση για τη χρηματοδότηση της καθολικής υπηρεσίας. Η αξιολόγηση αυτή λαμβάνει υπόψη το ενδιαφέρον της Κοινότητας και των κρατών μελών της για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς και το δυναμικό της για την εξασφάλιση ανάπτυξης και απασχόλησης, καθώς και για να εξασφαλίζεται η ύπαρξη αποδοτικής υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος προς όφελος όλων των χρηστών. Ενδείκνυται επομένως να επιβεβαιωθεί η τελική ημερομηνία για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών.
- (14) Υπάρχουν διάφοροι παράγοντες προώθησης των αλλαγών στον τομέα των ταχυδρομείων, και συγκεκριμένα η ζήτηση και οι μεταβαλλόμενες ανάγκες των χρηστών, οι οργανωτικές αλλαγές, η αυτοματοποίηση και η εισαγωγή νέων τεχνολογιών, η υποκατάσταση από ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνιών και το άνοιγμα της αγοράς. Για να αντιμετωπισθεί ο ανταγωνισμός, να ικανοποιηθούν οι νέες απαιτήσεις των καταναλωτών και να εξασφαλισθούν νέες πηγές χρηματοδότησης, οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών μπορούν να διαφοροποιήσουν τις δραστηριότητές τους, παρέχοντας ηλεκτρονικές επιχειρηματικές υπηρεσίες ή άλλες υπηρεσίες στο πλαίσιο της κοινωνίας των πληροφοριών.

(¹) ΕΕ C 288 Ε της 25.11.2006, σ. 77.

- (15) Οι νέες προκλήσεις του ανταγωνισμού (όπως η ψηφιακή τεχνολογία και οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες) που διαφέρουν από τις παραδοσιακές ταχυδρομικές υπηρεσίες ωθούν τους φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των καθορισμένων φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας, να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά τους, γεγονός που συμβάλλει από μόνο του σε μεγάλη αύξηση της ανταγωνιστικότητας.
- (16) Το πλήρες άνοιγμα της αγοράς θα συντελέσει στην αύξηση του συνολικού μεγέθους των ταχυδρομικών αγορών. Θα συμβάλει περαιτέρω στη διατήρηση βιώσιμης απασχόλησης υψηλής ποιότητας στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας ενώ παράλληλα θα διευκολύνει τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης σε άλλους φορείς, στους νεοεισερχόμενους στην αγορά και σε συναφείς οικονομικούς τομείς. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών για κανονιστική ρύθμιση των συνθηκών απασχόλησης στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών, η οποία ωστόσο δεν πρέπει να οδηγεί σε αθέμιτο ανταγωνισμό. Κατά την προετοιμασία του ανοίγματος της αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι κοινωνικές παράμετροι.
- (17) Οι απλές μεταφορές δεν θα πρέπει να θεωρούνται ταχυδρομικές υπηρεσίες. Το διαφημιστικό ταχυδρομείο, που συνίσταται αποκλειστικά σε υλικό που αφορά αγγελίες, προώθηση πωλήσεων ή διαφήμιση και περιέχει τυποποιημένο μήνυμα, εκτός από το όνομα, τη διεύθυνση και τον ατομικό κωδικό του παραλήπτη, μπορεί να θεωρείται αντικείμενο αλληλογραφίας.
- (18) Επιπλέον, η αύξηση της ανταγωνιστικότητας θα δώσει στον ταχυδρομικό τομέα τη δυνατότητα να συνδεθεί οργανικά με εναλλακτικές μεθόδους επικοινωνίας και θα επιτρέψει τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχονται στους χρήστες, των οποίων οι ανάγκες αυξάνονται συνεχώς.
- (19) Το αγροτικό ταχυδρομικό δίκτυο, μεταξύ άλλων σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές, επιτελεί ουσιώδη ρόλο για την ένταξη των επιχειρήσεων στην εθνική/παγκόσμια οικονομία και για τη διατήρηση της συνοχής, από κοινωνικής πλευράς και από πλευράς απασχόλησης. Επιπλέον, τα αγροτικά ταχυδρομικά γραφεία σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές μπορούν να αποτελέσουν ουσιώδες δίκτυο υποδομής για τη πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες των τηλεπικοινωνιών.
- (20) Οι εξελίξεις στις γειτονικές αγορές επικοινωνιών είχαν διαφορετικές επιπτώσεις σε διαφορετικές περιφέρειες της Κοινότητας και τμήματα του πληθυσμού και στη χρήση των ταχυδρομικών υπηρεσιών. Θα πρέπει να διατηρηθεί η εδαφική και κοινωνική συνοχή και, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αναπροσαρμόσουν ορισμένα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της υπηρεσίας για να ανταποκριθούν στην τοπική ζήτηση εφαρμόζοντας την ευελιξία που προβλέπει η οδηγία 97/67/EK, ενδείκνυται να διατηρηθεί πλήρως η καθολική υπηρεσία και οι συναφείς απαιτήσεις ποιότητας που ορίζονται στην εν λόγω οδηγία. Είναι σκόπιμο να διευκρινισθεί, σύμφωνα με την τρέχουσα πρακτική, ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν την περισυλλογή και τη διανομή του ταχυδρομείου μόνον τις εργάσιμες ημέρες της εβδομάδας που δεν ορίζονται ως δημόσιες αργίες από την εθνική νομοθεσία. Για να εξασφαλιστεί ότι το άνοιγμα της αγοράς θα συνεχίσει να παρέχει οφέλη σε όλους τους χρήστες, ιδιαίτερα τους καταναλωτές και τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν και να εποπτεύουν τις εξελίξεις στην αγορά. Θα πρέπει να θεσπίζουν κατάλληλα κανονιστικά μέτρα όπως προβλέπει η οδηγία 97/67/EK, προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι η δυνατότητα πρόσβασης σε ταχυδρομικές υπηρεσίες θα συνεχίσει να ικανοποιεί τις ανάγκες των χρηστών εξασφαλίζοντας, κατά περίπτωση, τον ελάχιστο αριθμό υπηρεσιών στο ίδιο σημείο πρόσβασης και, κυρίως, ότι εξασφαλίζεται η κατάλληλη πυκνότητα των σημείων πρόσβασης στις ταχυδρομικές υπηρεσίες όσον αφορά τις αγροτικές και απομακρυσμένες περιφέρειες.
- (21) Η καθολική υπηρεσία εγγυάται καταρχήν την περισυλλογή και διανομή στην οικία ή στις εγκαταστάσεις κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, μία φορά κάθε εργάσιμη ημέρα, ακόμη και στις απομακρυσμένες ή τις αραιοκατοικημένες περιοχές.
- (22) Η παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας συμβάλλει σημαντικά στην επίτευξη του στόχου της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. Συγκεκριμένα, το ηλεκτρονικό εμπόριο προσφέρει στις απομακρυσμένες και αραιοκατοικημένες περιοχές νέες δυνατότητες συμμετοχής στην οικονομική ζωή, σημαντική προϋπόθεση της οποίας είναι η ύπαρξη καλών ταχυδρομικών υπηρεσιών.
- (23) Η οδηγία 97/67/EK καθιέρωσε την προτίμηση για παροχή της καθολικής υπηρεσίας μέσω του καθορισμού φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η καθολική υπηρεσία να παρέχεται στο σύνολο της εθνικής επικράτειας. Η ύπαρξη μεγαλύτερου ανταγωνισμού και επιλογών σημαίνει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν περισσότερη ευελιξία να καθορίζουν τον πλέον αποτελεσματικό και κατάλληλο μηχανισμό που θα εξασφαλίζει τη διαθεσιμότητα της καθολικής υπηρεσίας, τηρώντας παράλληλα τις αρχές της αντικειμενικότητας, της διαφάνειας, της αποφυγής των διακρίσεων, της αναλογικότητας και της ελάχιστης στρέβλωσης της αγοράς που απαιτείται για να εξασφαλιστεί η ελεύθερη παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν ένα από τα παρακάτω ή συνδυασμό τους: παροχή της καθολικής υπηρεσίας από τις δυνάμεις της αγοράς, καθορισμό μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων που θα παρέχουν διαφορετικά στοιχεία της καθολικής υπηρεσίας ή που θα καλύπτουν διαφορετικά μέρη της επικράτειας, και παροχή υπηρεσιών μέσω διαδικασιών δημόσιων προμηθειών.

Εφόσον κράτος μέλος αποφασίσει να ορίσει μία ή περισσότερες επιχειρήσεις για την παροχή καθολικής υπηρεσίας ή για την παροχή των ποικίλων συνιστωσών της καθολικής υπηρεσίας, πρέπει να διασφαλισθεί η επιβολή των απαιτήσεων περί ποιότητας της καθολικής υπηρεσίας στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας κατά τρόπο διαφανή και αναλογικό. Όταν το κράτος μέλος ορίζει περισσότερες από μία επιχειρήσεις, θα πρέπει να μεριμνά ώστε να μην αλληλεπικαλύπτονται οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας.

- (24) Είναι σημαντικό οι χρήστες να έχουν πλήρη πληροφόρηση σχετικά με τις παρεχόμενες καθολικές υπηρεσίες και οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών να έχουν πληροφόρηση σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι χρήστες θα έχουν πλήρη πληροφόρηση σχετικά με τα χαρακτηριστικά και τη δυνατότητα πρόσβασης στις συγκεκριμένες υπηρεσίες που παρέχονται. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε να είναι διαθέσιμες όλες οι σχετικές πληροφορίες. Ενδείκνυται ωστόσο, σε συμφωνία με την αυξημένη ευελιξία που παρέχεται στα κράτη μέλη να εξασφαλίζεται η παροχή της καθολικής υπηρεσίας με τρόπους πλην του καθορισμού του ή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας, προκειμένου να παρέχεται στα κράτη μέλη ευελιξία να αποφασίζουν πώς οι πληροφορίες αυτές θα διατίθενται στο κοινό.
- (25) Λαμβανομένων υπόψη των μελετών που πραγματοποιήθηκαν και με σκοπό την ανάπτυξη του συνόλου των δυνατοτήτων της εσωτερικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών, η χρήση του αποκλειστικού τομέα και των ειδικών δικαιωμάτων με σκοπό την εξασφάλιση της χρηματοδότησης της καθολικής υπηρεσίας ενδείκνυται να καταργηθεί.
- (26) Η εξωτερική χρηματοδότηση του κατάλοιπου καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας μπορεί να εξακολουθήσει να είναι αναγκαία για ορισμένα κράτη μέλη. Επομένως, καλό θα είναι να εξηγούνται σαφώς οι εναλλακτικές λύσεις που υπάρχουν για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης της καθολικής υπηρεσίας, εφόσον απαιτείται και δικαιολογείται επαρκώς, ενώ τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα επιλογής των χρηματοδοτικών μηχανισμών που θα χρησιμοποιηθούν. Σε αυτές τις εναλλακτικές λύσεις περιλαμβάνεται η χρήση διαδικασιών δημοσίων συμβάσεων, περιλαμβανομένων, όπως προβλέπουν οι οδηγίες περί δημοσίων συμβάσεων, του ανταγωνιστικού διαλόγου ή των διαδικασιών που υπόκεινται σε διαπραγμάτευση, με ή χωρίς δημοσίευση προκήρυξης σύμβασης, και, όταν οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας συνεπάγονται καθαρό κόστος της καθολικής

υπηρεσίας και αποτελούν άδικη επιβάρυνση για τον καθορισμένο φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας, η αποζημίωση από το δημόσιο και ο επιμερισμός του κόστους μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών και/ή των χρηστών με διαφάνεια μέσω συνεισφορών σε ταμείο αποζημιώσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν και άλλα μέσα χρηματοδότησης που επιτρέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, όπως το να αποφασίζουν, όπου και εφόσον απαιτείται, ότι τα κέρδη που προέρχονται από άλλες δραστηριότητες του φορέα ή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας θα μπορούν να διατίθενται, συνολικά ή εν μέρει, για τη χρηματοδότηση του καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας, εφόσον αυτό συνάδει με τη συνθήκη. Τα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη της υποχρέωσής τους να τηρήσουν τους κανόνες της συνθήκης περί κρατικών ενισχύσεων, περιλαμβανομένων των ειδικών υποχρεώσεων κοινοποίησης, πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδιά τους όσον αφορά τη χρηματοδότηση οποιωνδήποτε καθαρών δαπανών της καθολικής υπηρεσίας, γεγονός που πρέπει να αντικατοπτρίζεται στην τακτική έκθεση που υποβάλλει η Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 97/67/ΕΚ.

- (27) Οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών είναι δυνατόν να καλούνται να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση της καθολικής υπηρεσίας οσάκις προβλέπεται ταμείο αποζημιώσεων. Για να προσδιορισθεί από ποιες επιχειρήσεις μπορεί να απαιτηθεί να συνεισφέρουν σε ταμείο αποζημιώσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν εάν οι υπηρεσίες που παρέχουν οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν, από την πλευρά των χρηστών, να θεωρηθούν υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας, καθόσον παρουσιάζουν επαρκώς εναλλακτικό χαρακτήρα σε σχέση με τις καθολικές υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών των υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων των χαρακτηριστικών προστιθέμενης αξίας, καθώς και της σκοπούμενης χρήσης και τιμολόγησής τους. Οι υπηρεσίες αυτές δεν πρέπει απαραιτήτως να καλύπτουν όλα τα χαρακτηριστικά της καθολικής υπηρεσίας, όπως η καθημερινή διανομή ή η πλήρης κάλυψη της χώρας.
- (28) Για να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με την αρχή της αναλογικότητας κατά τον προσδιορισμό της συνεισφοράς που θα απαιτείται από αυτές τις επιχειρήσεις για την κάλυψη του κόστους της καθολικής υπηρεσίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν διαφανή κριτήρια που δεν θα εισάγουν διακρίσεις, όπως το μερίδιο των εν λόγω επιχειρήσεων στις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας στο οικείο κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους φορείς παροχής υπηρεσιών, οι οποίοι οφείλουν να συνεισφέρουν σε ταμείο αποζημιώσεων, να εφαρμόζουν κατάλληλο λογιστικό διαχωρισμό προκειμένου να διασφαλίζεται η λειτουργία του ταμείου.

- (29) Οι αρχές της διαφάνειας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, όπως εκφράζονται επί του παρόντος με την οδηγία 97/67/ΕΚ, πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται σε κάθε χρηματοδοτικό μηχανισμό και όλες οι αποφάσεις στον τομέα αυτό πρέπει να βασίζονται σε διαφανή, αντικειμενικά και επαληθεύσιμα κριτήρια. Συγκεκριμένα, το καθαρό κόστος της καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να υπολογίζεται, υπό την εποπτεία της εθνικής κανονιστικής αρχής, ως η διαφορά μεταξύ του καθαρού κόστους που βαρύνει καθορισμένο φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας ο οποίος λειτουργεί με τις υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας και του κόστους λειτουργίας χωρίς τις υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας. Ο υπολογισμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλα τα άλλα σχετικά στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονται τα τυχόν οφέλη της αγοράς που αποκομίζει ο φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στον οποίο έχει ανατεθεί η παροχή καθολικής υπηρεσίας, το δικαίωμα για εύλογα κέρδη και τα κίνητρα της αποτελεσματικότητας σε σχέση με το κόστος.
- (30) Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίζουν να καταστήσουν προσιτές στο κοινό, στην επικράτειά τους, πρόσθετες ή συμπληρωματικές υπηρεσίες, πέραν όσων αφορούν τις υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας κατά την παρούσα οδηγία, όπως η διανομή συντάξεων και ταχυδρομικών ενταλμάτων πληρωμής σε αγροτικές περιοχές, οι εν λόγω υπηρεσίες δεν πρέπει να υπόκεινται σε μηχανισμούς αποζημίωσης που να απαιτούν τη συνεισφορά συγκεκριμένων επιχειρήσεων. Κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη δύνανται να παρέχουν χρηματοδότηση για τέτοιες πρόσθετες υπηρεσίες σύμφωνα με τους κανόνες της συνθήκης περί κρατικών ενισχύσεων. Πλην της περιπτώσεως φορέα ή φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας, οι άδειες δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην υποχρέωση παροχής των εν λόγω πρόσθετων υπηρεσιών.
- (31) Κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί, για εκείνα τα κράτη μέλη που έχουν προχωρήσει στην ΕΕ μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ όσον αφορά το περαιτέρω άνοιγμα των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό⁽¹⁾, και αντιμετωπίζουν ενδεχομένως ιδιαίτερες δυσχέρειες όσον αφορά την ομαλή προσαρμογή των ταχυδρομικών αγορών, καθότι άρχισαν να συμμετέχουν στη μεταρρύθμιση των ταχυδρομικών υπηρεσιών σε μεταγενέστερο στάδιο, καθώς και για ορισμένα κράτη μέλη με μικρό πληθυσμό και περιορισμένο γεωγραφικό μέγεθος, τα οποία διαθέτουν ειδικά χαρακτηριστικά που συνιστούν γνώρισμα των ταχυδρομικών υπηρεσιών ή έχουν ιδιαίτερα δύσκολη τοπογραφία ή τεράστιο αριθμό νησιών, η δυνατότητα να αναβάλουν, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, την έναρξη εφαρμογής της οδηγίας, ώστε να εξακολουθήσουν να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα υπηρεσίες στον φορέα ή στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, με την επιφύλαξη κοινοποίησης προς την Επιτροπή. Λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικού χαρακτήρα της προθεσμίας αυτής, κρίνεται επίσης σκόπιμο, εντός του περιορισμένου αυτού χρονικού πλαισίου και για ορισμένες υπηρεσίες, να επιτραπεί στα κράτη μέλη που έχουν ανοίξει πλήρως τις αγορές τους να μη χορηγούν σε μονοπώλια που λειτουργούν σε άλλο κράτος μέλος την άδεια να λειτουργήσουν στη δική τους επικράτεια.
- (32) Η Επιτροπή θα πρέπει να παράσχει βοήθεια στα κράτη μέλη σχετικά με τις διάφορες πτυχές της εκτέλεσης της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων σχετικά με το πώς θα υπολογίζεται οποιοδήποτε καθαρό κόστος. Επιπλέον, η συνεργασία μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών όσον αφορά τη συνέχιση της ανάπτυξης σημείων αναφοράς για συγκριτική αξιολόγηση και κατευθυντηρίων γραμμών στον τομέα αυτό θα συμβάλει στην εναρμονισμένη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (33) Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν γενικές και ατομικές άδειες όποτε αυτό είναι δικαιολογημένο και αναλογικό προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Ωστόσο, όπως τονίστηκε στην τρίτη έκδοση για την εφαρμογή της οδηγίας 97/67/ΕΚ, φαίνεται ότι απαιτείται η εναρμόνιση των όρων που μπορούν να επιβληθούν ώστε να μειωθούν οι αδικαιολόγητοι φραγμοί για την παροχή υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν, για παράδειγμα, να επιτρέπουν στους φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών να επιλέγουν ανάμεσα στην υποχρέωση παροχής υπηρεσίας ή στην οικονομική συνεισφορά για την κάλυψη του κόστους της εν λόγω υπηρεσίας που παρέχεται από άλλο φορέα παροχής, αλλά δεν θα πρέπει πλέον να τους επιτρέπεται να επιβάλλουν ταυτόχρονα, αφενός, την απαίτηση για συνεισφορά σε μηχανισμό επιμερισμού του κόστους και, αφετέρου, υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας ή ποιότητας, που εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό. Θα πρέπει επίσης να αποσαφηνισθεί ότι ορισμένες από τις διατάξεις για τις γενικές άδειες και τη χορήγηση αδειών δεν θα πρέπει να ισχύουν για τους καθορισμένους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας.
- (34) Σε περιβάλλον στο οποίο πολλές ταχυδρομικές επιχειρήσεις παρέχουν υπηρεσίες στον τομέα της καθολικής υπηρεσίας, ενδείκνυται να επιβληθεί σε όλα τα κράτη μέλη η υποχρέωση να αξιολογήσουν εάν ορισμένα στοιχεία της ταχυδρομικής υποδομής ή ορισμένες υπηρεσίες που παρέχονται γενικά από φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να καταστούν προσβάσιμα σε άλλους φορείς που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες, προκειμένου να προωθηθεί ο ουσιαστικός ανταγωνισμός, και/ή να προστατευθούν όλοι οι χρήστες με την εξασφάλιση της συνολικής ποιότητας της καθολικής υπηρεσίας. Εφόσον υπάρχουν διάφοροι φορείς καθολικής υπηρεσίας με περιφερειακά ταχυδρομικά δίκτυα, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εκτιμούν και να διασφαλίζουν, κατά περίπτωση, τη διαλειτουργικότητά τους, για να αποτρέπουν εμπόδια στην έγκαιρη μεταφορά ταχυδρομικών αντικειμένων. Δεδομένου ότι η νομική κατάσταση και η κατάσταση της αγοράς αυτών των στοιχείων ή των υπηρεσιών διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, ενδείκνυται να απαιτείται από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν, με πλήρη γνώση των στοιχείων, αποφάσεις μόνο σχετικά με την ανάγκη, την έκταση και την επιλογή του κανονιστικού μέσου, στις οποίες θα περιλαμβάνεται κατά περίπτωση και απόφαση σχετικά με τον επιμερισμό του κόστους. Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα για την εξασφάλιση της πρόσβασης στο ταχυδρομικό δίκτυο σε συνθήκες διαφάνειας και αποφυγής διακρίσεων.

(1) ΕΕ L 176 της 5.7.2002, σ. 21.

- (35) Τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της οδηγίας 97/67/EK, εφαρμόζουν τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως δε εκείνες που ορίζονται στην οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.
- (36) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγουν τις εθνικές διατάξεις που διέπουν τους όρους απαλλοτρίωσης για την οργάνωση της παροχής καθολικής υπηρεσίας.
- (37) Δεδομένης της σημασίας των ταχυδρομικών υπηρεσιών για άτομα τυφλά ή με σοβαρά προβλήματα όρασης, καλό θα είναι να επιβεβαιωθεί ότι το άνοιγμα της αγοράς δεν θα πρέπει να εμποδίσει τη συνέχιση της παροχής από τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, ορισμένων δωρεάν υπηρεσιών για άτομα τυφλά ή με σοβαρά προβλήματα όρασης, τις οποίες έχουν καθιερώσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις ισχύουσες διεθνείς υποχρεώσεις.
- (38) Σε πλήρως ανταγωνιστικό περιβάλλον είναι σημαντικό, τόσο για την οικονομική ισορροπία της καθολικής υπηρεσίας όσο και για τον περιορισμό των στρεβλώσεων της αγοράς, να παρακάμπτεται η αρχή ότι οι τιμές αντικατοπτρίζουν τις συνήθεις εμπορικές συνθήκες και τα στοιχεία κόστους μόνο για λόγους προστασίας των δημοσίων συμφερόντων. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται με το να συνεχισθεί να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να διατηρούν τα ενιαία τιμολόγια για την αλληλογραφία που χρεώνεται ανά μονάδα, υπηρεσία που χρησιμοποιείται πιο συχνά από τους καταναλωτές, περιλαμβανομένων των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να διατηρούν ενιαία τιμολόγια για ορισμένα άλλα ταχυδρομικά αντικείμενα, π.χ. εφημερίδες και βιβλία, για λόγους προστασίας του γενικού δημόσιου συμφέροντος, όπως η πρόσβαση στον πολιτισμό, η διαφύλαξη της συμμετοχής στη δημοκρατική κοινωνία (ελευθερία του Τύπου) ή η περιφερειακή και κοινωνική συνοχή.
- (39) Για την παροχή υπηρεσιών προς όλους τους χρήστες, μεταξύ άλλων σε επιχειρήσεις, σε όσους προβαίνουν σε μαζικές αποστολές και στους ενδιάμεσους που συγκεντρώνουν τις ταχυδρομικές αποστολές διάφορων πελατών, οι φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας μπορούν να απολαύουν πιο ευέλικτων όρων τιμολόγησης σύμφωνα με την αρχή του προσανατολισμού προς το κόστος. Οι τιμές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το κόστος που αποφεύγεται, σε σύγκριση με την τυποποιημένη υπηρεσία που καλύπτει το πλήρες φάσμα χαρακτηριστικών που προσφέρονται για την περισυλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή μεμονωμένων ταχυδρομικών αντικειμένων.
- (40) Ενόψει των εθνικών ιδιομορφιών που εμπλέκονται στην κανονιστική ρύθμιση των συνθηκών υπό τις οποίες πρέπει να λειτουργεί ο καθορισμένος φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας σε πλήρως ανταγωνιστικό περιβάλλον, ενδείκνυται να δοθεί στα κράτη μέλη η ελευθερία να αποφασίζουν ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για την παρακολούθηση των διασταυρούμενων επιδοτήσεων.
- (41) Ενόψει της μετάβασης προς πλήρως ανταγωνιστική αγορά και για να διασφαλισθεί ότι οι διασταυρούμενες επιδοτήσεις δεν θα επιδρούν αρνητικά στον ανταγωνισμό, ενδείκνυται να συνεχισθεί να απαιτείται από τα κράτη μέλη να επιβάλλει στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας την υποχρέωση να τηρούν χωριστούς και διαφανείς λογαριασμούς, με τις αναγκαίες αναπροσαρμογές.
- Η υποχρέωση αυτή αναμένεται ότι θα προσφέρει στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, τις αρχές τις αρμόδιες για τον ανταγωνισμό και την Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την καθολική υπηρεσία και την παρακολούθηση των θεμιτών συνθηκών της αγοράς μέχρι να αρχίσει να λειτουργεί πλήρως ο ανταγωνισμός. Η συνεργασία μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών όσον αφορά τη συνέχιση της ανάπτυξης σημείων αναφοράς για συγκριτική αξιολόγηση και κατευθυντηρίων γραμμών στον τομέα αυτό θα συμβάλει στην εναρμονισμένη εφαρμογή των εν λόγω κανόνων.
- Η τήρηση χωριστών λογαριασμών που θα τηρούν την αρχή της διαφάνειας παρέχει στα κράτη μέλη και τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές τους επαρκώς λεπτομερείς λογιστικές πληροφορίες, προκειμένου:
- να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την καθολική υπηρεσία,
  - να χρησιμοποιούνται όταν διαπιστώνεται κατά πόσον οι επιβαλλόμενες υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας συνεπάγονται καθαρό κόστος και αντιπροσωπεύουν άδικη οικονομική επιβάρυνση για τον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας,
  - να διασφαλίζεται ότι οι εφαρμοζόμενες στις καθολικές υπηρεσίες τιμές συμμορφούνται προς τις αρχές τιμολόγησης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία,
  - να διασφαλίζεται συμμόρφωση προς τις αρχές των καταληκτικών τελών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, και
  - να παρακολουθούνται οι θεμιτές συνθήκες της αγοράς έως ότου αρχίσει να λειτουργεί πλήρως ο ανταγωνισμός.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

(42) Σε συμφωνία με τους υφιστάμενους κανόνες σε άλλους τομείς υπηρεσιών και για να αυξηθεί η προστασία των καταναλωτών ενδείκνυται να επεκταθεί και σε άλλους φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας η εφαρμογή των ελαχίστων αρχών σχετικά με τις διαδικασίες προσφυγής. Προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών χειρισμού των προσφυγών, καλό θα είναι να προωθηθεί η χρήση διαδικασιών εξώδικης διευθέτησης των διαφορών όπως ορίζονται στη σύσταση 98/257/EK της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με τις αρχές που διέπουν τα αρμόδια όργανα για την εξώδικη επίλυση των διαφορών καταναλωσης⁽¹⁾ και στη σύσταση 2001/310/EK της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2001, περί αρχών για τα εξωδικαστικά όργανα συναινετικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών⁽²⁾. Τα συμφέροντα των καταναλωτών θα ενισχυθούν επίσης περαιτέρω με την ενίσχυση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των φορέων που θα προκύψει από την πρόσβαση σε ορισμένα στοιχεία υποδομών και υπηρεσιών καθώς και την απαίτηση για συνεργασία μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και των φορέων προστασίας των καταναλωτών.

Για να προστατευούνται τα συμφέροντα των χρηστών σε περίπτωση κλοπής ή απώλειας ή καταστροφής ταχυδρομικών αντικειμένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν σύστημα επιστροφής χρημάτων ή/και αποζημίωσης.

(43) Η οδηγία 97/67/EK προβλέπει ότι ορισμένα μέτρα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽³⁾.

(44) Η απόφαση 1999/468/EK τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/EK, η οποία καθιερώνει κανονιστική διαδικασία με έλεγχο για μέτρα γενικής φύσεως με σκοπό την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων βασικής νομοθετικής πράξης που εκδόθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την κατάργηση ορισμένων από αυτά τα στοιχεία ή τη συμπλήρωση της νομοθετικής πράξης με νέα μη ουσιώδη στοιχεία.

(45) Ενδείκνυται ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να λαμβάνει μέτρα, όσον αφορά τη μελλοντική προσαρμογή των ποιοτικών προδιαγραφών στην τεχνική πρόοδο ή τις εξελίξεις της

αγοράς καθώς και στις τυποποιημένες συνθήκες του ανεξάρτητου ελέγχου των επιδόσεων από εξωτερικούς οργανισμούς. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβελείας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της οδηγίας 97/67/EK, μεταξύ άλλων διά συμπληρώσεώς της με νέα μη ουσιώδη στοιχεία, πρέπει να λαμβάνονται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/EK.

(46) Η επιτροπή που επικουρεί την Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία 97/67/EK θα πρέπει να εποπτεύει την ανάπτυξη της παροχής της καθολικής υπηρεσίας στα κράτη μέλη.

(47) Ο ρόλος των εθνικών ρυθμιστικών αρχών είναι πιθανό ότι θα παραμείνει καιρός, ειδικότερα στα κράτη μέλη όπου η μετάβαση στον ανταγωνισμό δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη. Σύμφωνα με την αρχή του διαχωρισμού κανονιστικών και εκτελεστικών αρμοδιοτήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγυώνται την ανεξαρτησία της εθνικής κανονιστικής αρχής ή αρχών ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η αμεροληψία των αποφάσεών τους. Αυτή η απαίτηση ανεξαρτησίας εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της θεσμικής αυτονομίας και των συνταγματικών υποχρεώσεων των κρατών μελών και της αρχής της ουδετερότητας όσον αφορά τους κανόνες των κρατών μελών που διέπουν το καθεστώς ιδιοκτησίας, το οποίο καθορίζει το άρθρο 295 της συνθήκης. Θα πρέπει να παρέχονται στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές όλοι οι αναγκαίοι πόροι, όσον αφορά το προσωπικό, την εμπειρία και τα οικονομικά μέσα, για να διεκπεραιώνουν τα καθήκοντά τους.

(48) Λόγω της συχνής εμπλοκής διαφορετικών εθνικών φορέων στην άσκηση κανονιστικών λειτουργιών, ενδείκνυται να εξασφαλισθεί η διαφάνεια στην κατανομή των καθηκόντων και να απαιτείται από τους διάφορους φορείς που είναι επιφορτισμένοι με την κανονιστική ρύθμιση τομέων, την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού και την αντιμετώπιση των ζητημάτων καταναλωτών να συνεργάζονται ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους.

(49) Κάθε φορέας που υπόκειται σε απόφαση εθνικής κανονιστικής αρχής θα πρέπει να έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον οργάνου ανεξάρτητου από την εν λόγω αρχή. Το όργανο αυτό μπορεί να είναι δικαστήριο. Η εν λόγω διαδικασία προσφυγής δεν θίγει τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων εντός των εθνικών δικαστικών συστημάτων και τα δικαιώματα νομικών ή φυσικών προσώπων βάσει του εθνικού δικαίου. Όσο εκκρεμεί η ολοκλήρωση αυτών των διαδικασιών, είναι αναγκαίο να εξασφαλισθεί η προσωρινή ισχύς των αποφάσεων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια δικαίου και η ασφάλεια της αγοράς.

⁽¹⁾ EE L 115 της 17.4.1998, σ. 31.

⁽²⁾ EE L 109 της 19.4.2001, σ. 56.

⁽³⁾ EE L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/EK (EE L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

- (50) Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της οδηγίας 97/67/EK, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται, εφόσον απαιτείται, με τους κανονιστικούς φορείς άλλων κρατών μελών και με την Επιτροπή. Αυτό θα προωθήσει την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών και θα συμβάλει στη διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής, σε όλα τα κράτη μέλη, των διατάξεων της παρούσας οδηγίας ιδίως στους τομείς στους οποίους η εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας παρέχει στις ρυθμιστικές αρχές σημαντική διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την εφαρμογή των σχετικών κανόνων. Η συνεργασία αυτή θα πρέπει να πραγματοποιείται, μεταξύ άλλων, στους κόλπους της επιτροπής που επικουρεί την Επιτροπή σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ή στους κόλπους ομάδας που περιλαμβάνει ευρωπαϊκούς ρυθμιστικούς φορείς. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν ποιοι φορείς είναι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.
- (51) Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να συγκεντρώνουν πληροφορίες από τους φορείς της αγοράς προκειμένου να εκτελούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους. Τα αιτήματα πληροφόρησης θα πρέπει να είναι αναλογικά και να μην επιβάλλουν υπέρμετρα βάρη στις επιχειρήσεις. Τέτοιου είδους πληροφορίες μπορεί επίσης να χρειασθεί να συλλέγονται από την Επιτροπή, προκειμένου αυτή να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της βάσει του κοινοτικού δικαίου. Ο παραλήπτης των πληροφοριών θα πρέπει να εξασφαλίζει την εμπιστευτικότητα σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες.
- (52) Για να ενημερώνεται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει τακτικά εκθέσεις στα όργανα αυτά σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 97/67/EK.
- (53) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το εργατικό δίκαιο, ήτοι οποιεσδήποτε νομικές ή συμβατικές διατάξεις όσον αφορά όρους απασχόλησης ή συνθήκες εργασίας, περιλαμβανομένων της υγείας και ασφαλείας κατά την εργασία και της σχέσης μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, το οποίο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν σύμφωνα τόσο με την εσωτερική τους νομοθεσία, η οποία συνάδει προς την κοινοτική. Επίσης η παρούσα οδηγία δεν θίγει την περί κοινωνικών ασφαλίσεων νομοθεσία των κρατών μελών. Εφόσον κριθεί σκόπιμο, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις συνθήκες εργασίας στις διαδικασίες έγκρισης σύμφωνα με τις αρχές της διαφάνειας και της αναλογικότητας.
- (54) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι δημιουργούνται επαρκή σημεία πρόσβασης τα οποία λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες των χρηστών στις αγροτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές. Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν τον ελάχιστο αριθμό σημείων πρόσβασης στις περιοχές αυτές ώστε να εξασφαλίζεται η καθολική υπηρεσία.
- (55) Για να επιβεβαιωθεί το πλαίσιο για την κανονιστική ρύθμιση του ταχυδρομικού τομέα, η ημερομηνία λήξης της οδηγίας 97/67/EK πρέπει να καταργηθεί. Οι διατάξεις που δεν έχουν τροποποιηθεί με την παρούσα οδηγία εξακολουθούν να ισχύουν. Οι υπηρεσίες τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής προσδιορίζονται στην οδηγία 97/67/EK.
- (56) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η υλοποίηση εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών, η διαφύλαξη κοινού επιπέδου καθολικών υπηρεσιών για όλους τους χρήστες και ο καθορισμός εναρμονισμένων αρχών για την κανονιστική ρύθμιση των ταχυδρομικών υπηρεσιών, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (57) Συνεπώς, η οδηγία 97/67/EK πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (58) Η παρούσα οδηγία είναι συμβατή με άλλα τρέχοντα κοινοτικά μέσα σχετικά με τις υπηρεσίες. Σε περίπτωση σύγκρουσης διάταξης της παρούσας οδηγίας με διάταξη άλλης κοινοτικής νομοθετικής πράξης, ιδίως της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά⁽¹⁾, προβλέπεται υπεροχή της παρούσας οδηγίας και πλήρης εφαρμογή των διατάξεών της στον ταχυδρομικό τομέα.
- (59) Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων της συνθήκης περί ανταγωνισμού και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Εφόσον η λειτουργία χρηματοδοτικών μηχανισμών συνεπάγεται τη χορήγηση ενισχύσεων από τα κράτη μέλη ή με πόρους κρατικών ενισχύσεων οποιασδήποτε μορφής κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τους κανόνες της συνθήκης περί κρατικών ενισχύσεων.

(¹) ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36.

(60) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίσουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι θα αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία, και να τους δημοσιοποιήσουν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 97/67/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινούς κανόνες που αφορούν:

— τους όρους που διέπουν την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών,

— την παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας εντός της Κοινότητας,

— τη χρηματοδότηση καθολικών υπηρεσιών υπό προϋποθέσεις που εγγυώνται τη μόνιμη προσφορά των υπηρεσιών αυτών,

— τις αρχές τιμολόγησης και τη διαφάνεια των λογαριασμών για την παροχή της καθολικής υπηρεσίας,

— τον καθορισμό προδιαγραφών ποιότητας για την παροχή της καθολικής υπηρεσίας και την εγκαθίδρυση συστήματος που θα διασφαλίζει την τήρηση αυτών,

— την εναρμόνιση των τεχνικών προδιαγραφών,

— τη σύσταση εθνικών ανεξάρτητων κανονιστικών αρχών.».

2. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. “ταχυδρομικές υπηρεσίες”: οι υπηρεσίες που συνίστανται στην περισυλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των ταχυδρομικών αντικειμένων».

β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«1α. “φορέας παροχής ταχυδρομικής υπηρεσίας”: επιχείρηση η οποία παρέχει μία ή περισσότερες ταχυδρομικές υπηρεσίες».

γ) στο σημείο 2, η φράση «δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο» αντικαθίσταται από τη φράση «ταχυδρομικό δίκτυο».

δ) το σημείο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. “σημεία πρόσβασης”: οι συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων των γραμματοκιβωτίων, που τίθενται στη διάθεση του κοινού, είτε σε δημόσιους χώρους είτε σε χώρους του φορέα ή των φορέων παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, όπου οι αποστολείς μπορούν να καταθέτουν ταχυδρομικά αντικείμενα στο ταχυδρομικό δίκτυο».

ε) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. “περισυλλογή”: η δραστηριότητα που συνίσταται στην περισυλλογή των ταχυδρομικών αντικειμένων από φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών».

στ) το σημείο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. “ταχυδρομικό αντικείμενο”: αντικείμενο με συγκεκριμένο παραλήπτη αποστέλλόμενο υπό την τελική του μορφή υπό την οποία το αναλαμβάνει ο φορέας παροχής της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Τα αντικείμενα αυτά περιλαμβάνουν π.χ., πέραν των αντικειμένων αλληλογραφίας, βιβλία, καταλόγους, εφημερίδες, περιοδικά και ταχυδρομικά δέματα που περιέχουν εμπορεύματα με ή χωρίς εμπορική αξία».

ζ) το σημείο 8 διαγράφεται.

η) το σημείο 12 διαγράφεται.

θ) το σημείο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«13. “φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας”: ο δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας παροχής ταχυδρομικής υπηρεσίας που παρέχει καθολική ταχυδρομική υπηρεσία ή μέρος αυτής εντός κράτους μέλους, και του οποίου η ταυτότητα έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4».

⁽¹⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

ι) το σημείο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«14. “άδεια”: κάθε πράξη η οποία καθορίζει δικαιώματα και υποχρεώσεις που προσιδιάζουν στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών και επιτρέπει σε επιχειρήσεις να παρέχουν ταχυδρομικές υπηρεσίες και, κατά περίπτωση, να εγκαθιστούν και/ή να εκμεταλλεύονται τα δίκτυά τους για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, με τη μορφή είτε γενικής είτε ειδικής άδειας, όπως αυτές ορίζονται κατωτέρω:

— “γενική άδεια”: κάθε άδεια, ανεξάρτητα από το αν διέπεται από ρυθμίσεις “άδειας κατά κατηγορία” ή από γενική νομοθετική ρύθμιση και ανεξάρτητα από το αν οι ρυθμίσεις αυτές απαιτούν εγγραφή σε μητρώο ή δήλωση, η οποία δεν επιβάλλει στον ενδιαφερόμενο φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών την υποχρέωση να διαθέτει ρητή απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής προκειμένου να ασκήσει τα εκ της άδειας δικαιώματα,

— “ειδική άδεια”: κάθε χορηγούμενη από εθνική κανονιστική αρχή άδεια με την οποία παρέχονται ειδικά δικαιώματα σε φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, ή η οποία εξαρτά την άσκηση των δραστηριοτήτων του εν λόγω φορέα από ειδικές υποχρεώσεις που συμπληρώνουν τη γενική άδεια, ανάλογα με την περίπτωση, χωρίς ο φορέας να δικαιούται να ασκεί τα συναφή δικαιώματα πριν να διαθέτει την απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής.»

ια) το σημείο 17 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«17. “χρήστης”: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο παρέχεται ταχυδρομική υπηρεσία, ως αποστολέα ή παραλήπτη.»

ιβ) το σημείο 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«19. “βασικές απαιτήσεις”: γενικοί λόγοι μη οικονομικής φύσης, οι οποίοι μπορούν να οδηγήσουν κράτος μέλος στην επιβολή όρων σχετικών με την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών· οι λόγοι αυτοί είναι η εμπιστευτικότητα της αλληλογραφίας, η ασφάλεια του δικτύου σε ό,τι αφορά τη μεταφορά επικινδύνων αγαθών, η τήρηση των όρων και προϋποθέσεων των καθεστώτων απασχόλησης και κοινωνικής ασφάλισης, όπως ορίζονται από το νόμο, τους κανονισμούς ή διοικητικές διατάξεις και/ή από συλλογικές συμβάσεις που έχουν τύχει διαπραγμάτευσης από τους εθνικούς κοινωνικούς εταίρους, σύμφωνα με το κοινοτικό και εθνικό δίκαιο, και, σε αιτιολογημένες περι-

πτώσεις, η προστασία των δεδομένων, η προστασία του περιβάλλοντος και η χωροταξία. Η προστασία των δεδομένων μπορεί να περιλαμβάνει την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την εμπιστευτικότητα των διαβιβαζόμενων ή αποθηκευμένων πληροφοριών και την προστασία της ιδιωτικής ζωής.»

ιγ) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«20. “υπηρεσίες που παρέχονται με χρέωση ανά μονάδα”: ταχυδρομικές υπηρεσίες για τις οποίες η χρέωση ορίζεται με τους γενικούς όρους του ή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας για τα επιμέρους ταχυδρομικά αντικείμενα.»

3. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η παροχή της καθολικής υπηρεσίας να είναι εγγυημένη τουλάχιστον πέντε εργάσιμες ημέρες την εβδομάδα, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων ή γεωγραφικών συνθηκών, και να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

— μία περισυλλογή,

— μία διανομή στην οικία ή στην έδρα κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου ή, κατά παρέκκλιση και υπό τις προϋποθέσεις που θέτει η εθνική κανονιστική αρχή, σε προσηκουσες εγκαταστάσεις.»

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να αυξήσουν το όριο βάρους όσον αφορά την κάλυψη της καθολικής υπηρεσίας για ταχυδρομικά δέματα, μέχρις ότου δεν υπερβάνει τα 20 kg, και μπορούν να θεσπίσουν ειδικές ρυθμίσεις για την κατ' οίκον διανομή τέτοιων δεμάτων.

Ανεξάρτητα από το όριο βάρους όσον αφορά την κάλυψη της καθολικής υπηρεσίας για ταχυδρομικά δέματα, το οποίο καθορίζει ένα κράτος μέλος, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διανομή εντός της επικράτειάς τους των ταχυδρομικών δεμάτων που παραλαμβάνονται από άλλα κράτη μέλη και ζυγίζουν έως 20 kg.»

γ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Οι ελάχιστες και μέγιστες διατάξεις των εν λόγω ταχυδρομικών αντικειμένων είναι εκείνες που καθορίζονται από τις σχετικές ρυθμίσεις της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ένωσης.»

4. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Κάθε κράτος μέλος εγγυάται ότι η παροχή της καθολικής υπηρεσίας είναι εξασφαλισμένη και ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για την εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης. Η επιτροπή του άρθρου 21 ενημερώνεται για τα μέτρα που έχουν λάβει τα κράτη μέλη για να εξασφαλισθεί η παροχή της καθολικής υπηρεσίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν μία ή περισσότερες επιχειρήσεις ως φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας ώστε να καλύπτεται το σύνολο της εθνικής επικράτειας. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν διάφορες επιχειρήσεις για την παροχή διαφορετικών στοιχείων της καθολικής υπηρεσίας και/ή την κάλυψη διαφορετικών τμημάτων της εθνικής επικράτειας. Όταν ορίζουν τις επιχειρήσεις, τα κράτη μέλη καθορίζουν, τηρουμένου του κοινοτικού δικαίου, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των επιχειρήσεων αυτών και τις δημοσιεύουν. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι όροι υπό τους οποίους ανατίθενται οι καθολικές υπηρεσίες βασίζονται στις αρχές της διαφάνειας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, ώστε να διασφαλίζεται η συνέχεια της παροχής καθολικής υπηρεσίας, δεδομένου του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζει για την κοινωνική και εδαφική συνοχή.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την ταυτότητα του ή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας που έχουν ορίσει. Ο καθορισμός του φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας υπόκειται σε τακτική ανανέωση και επανεξετάζεται βάσει των όρων και των αρχών του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, ωστόσο, ότι η διάρκεια του καθορισμού αυτού προβλέπει επαρκή περίοδο για την απόδοση των επενδύσεων.»

5. Στο άρθρο 5, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εμποδίζουν τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις απαιτήσεις που άπτονται του δημόσιου συμφέροντος και αναγνωρίζονται από τη συνθήκη και ιδίως από τα άρθρα 30 και 46, και

τα οποία αφορούν, μεταξύ άλλων, τη δημόσια ηθική, τη δημόσια ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των ερευνών για εγκλήματα, και τη δημόσια τάξη.»

6. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι χρήστες και οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών να λαμβάνουν τακτικά αρκούντως ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες από το φορέα ή τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσφερόμενης καθολικής υπηρεσίας, κυρίως ως προς τους γενικούς όρους πρόσβασης στις υπηρεσίες καθώς και ως προς τις τιμές και τις ποιοτικές προδιαγραφές. Οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύονται δεόντως.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον τρόπο με τον οποίο καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες που θα δημοσιεύονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.»

7. Η επικεφαλίδα του κεφαλαίου 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Χρηματοδότηση των καθολικών υπηρεσιών».

8. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη δεν χορηγούν ούτε διατηρούν σε ισχύ αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα για την εγκαθίδρυση και την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούν την παροχή καθολικών υπηρεσιών σύμφωνα με ένα ή περισσότερα από τα μέσα που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4, ή σύμφωνα με κάθε άλλο μέσο συμβατό με τη συνθήκη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξασφαλίζουν την παροχή καθολικών υπηρεσιών αναθέτοντας τις υπηρεσίες αυτές σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες και ρυθμίσεις περί δημοσίων συμβάσεων, περιλαμβανομένων, όπως προβλέπει η οδηγία 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (*), του ανταγωνιστικού διαλόγου ή των διαδικασιών που υπόκεινται σε διαπραγμάτευση, με ή χωρίς δημοσίευση προκήρυξης σύμβασης.

3. Όταν κράτος μέλος διαπιστώνει ότι οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας, τις οποίες προβλέπει η παρούσα οδηγία, συνεπάγονται καθαρό κόστος, που υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη του παραρτήματος I, και αποτελούν άδικη οικονομική επιβάρυνση για τον ή τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, μπορεί να καθιερώσει:

α) μηχανισμό για την αποζημίωση της ή των εν λόγω επιχειρήσεων με κρατικά οικονομικά μέσα, ή

β) μηχανισμό για τον επιμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών ή/και των χρηστών.

4. Όταν το καθαρό κόστος επιμερίζεται βάσει της παραγράφου 3 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να ιδρύσουν ταμείο αποζημίωσης το οποίο μπορεί να χρηματοδοτείται με τέλη που καταβάλλουν οι φορείς παροχής υπηρεσιών ή/και οι χρήστες και το οποίο διοικείται για το σκοπό αυτό από φορέα που είναι ανεξάρτητος από τον ή τους δικαιούχους. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν τη χορήγηση αδειών σε φορείς παροχής υπηρεσιών, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 2, από την υποχρέωση οικονομικής συνεισφοράς στο ταμείο αυτό ή συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας. Οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας του ή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας που ορίζονται στο άρθρο 3 μπορούν να χρηματοδοτούνται με τον τρόπο αυτό.

5. Κατά την ίδρυση του ταμείου αποζημιώσεων και κατά τον καθορισμό του επιπέδου των οικονομικών συνεισφορών κατά τις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρούνται οι αρχές της διαφάνειας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 3 και 4 βασίζονται σε αντικειμενικά και επαληθεύσιμα κριτήρια και δημοσιεύονται.

(*) ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/97/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 107).

9. Η επικεφαλίδα του κεφαλαίου 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όροι που διέπουν την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών και την πρόσβαση στο δίκτυο».

10. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

1. Για τις υπηρεσίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώσουν

γενικές άδειες εφόσον απαιτείται για να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με τις ουσιαστικές απαιτήσεις.

2. Για τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώσουν διαδικασίες χορήγησης αδειών, περιλαμβανομένων των ειδικών αδειών, εφόσον απαιτείται για να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με τις ουσιαστικές απαιτήσεις και να διαφυλαχθεί η καθολική υπηρεσία.

Η χορήγηση αδειών μπορεί:

— να υπόκειται σε υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας,

— να επιβάλλει, σε περίπτωση αιτιολογημένης ανάγκης, απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα, τη διαθεσιμότητα και τις επιδόσεις των σχετικών υπηρεσιών,

— κατά περίπτωση, να υπόκειται σε υποχρέωση καταβολής οικονομικής συνεισφοράς στους μηχανισμούς επιμερισμού του κόστους του άρθρου 7, εφόσον η παροχή της καθολικής υπηρεσίας συνεπάγεται καθαρό κόστος και αποτελεί άδικη οικονομική επιβάρυνση για το φορέα ή τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4,

— κατά περίπτωση, να υπόκειται σε υποχρέωση καταβολής οικονομικής συνεισφοράς στις λειτουργικές δαπάνες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών του άρθρου 22,

— κατά περίπτωση, να θέτει ως όρο ή να επιβάλλει την υποχρέωση τήρησης των συνθηκών εργασίας που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

Οι υποχρεώσεις και απαιτήσεις κατά την πρώτη περίπτωση και κατά το άρθρο 3 μπορούν να επιβάλλονται μόνο σε καθορισμένους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Εξαιρουμένων των επιχειρήσεων που έχουν καθορισθεί ως φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας σύμφωνα με το άρθρο 4, οι άδειες δεν μπορούν:

— να είναι περιορισμένες σε αριθμό,

- για τα ίδια στοιχεία της καθολικής υπηρεσίας ή τμήματα της εθνικής επικράτειας, να επιβάλλουν σε φορέα παροχής υπηρεσιών υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας και, ταυτόχρονα, οικονομικές συνεισφορές σε μηχανισμό επιμερισμού του κόστους,
- να επιβάλλουν όρους που είναι ήδη εφαρμοστέοι στις επιχειρήσεις δυνάμει άλλων εθνικών νόμων που δεν αφορούν συγκεκριμένους τομείς,
- να επιβάλλουν τεχνικούς ή λειτουργικούς όρους εκτός από όσους απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της παρούσας οδηγίας.

3. Οι διαδικασίες, οι υποχρεώσεις και οι απαιτήσεις κατά τις παραγράφους 1 και 2 πρέπει να είναι διαφανείς, προσιτές, αμερόληπτες, αναλογικές, ακριβείς και σαφείς, να δημοσιεύονται εκ των προτέρων και να είναι βασισμένες σε αντικειμενικά κριτήρια. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να ανακοινώνονται στον αιτούντα οι λόγοι για τους οποίους δεν χορηγήθηκε ή αφαιρέθηκε, εν όλω ή εν μέρει, η άδεια και καθιερώνουν διαδικασία προσφυγής.»

11. Στο άρθρο 10, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και βάσει των άρθρων 47 παράγραφος 2, 55 και 95 της συνθήκης, θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα εναρμόνισης των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 9 για την εμπορική προσφορά ταχυδρομικών υπηρεσιών προς το κοινό.»

12. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και βάσει των άρθρων 47 παράγραφος 2, 55 και 95 της συνθήκης, θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα εναρμόνισης που εξασφαλίζουν στους χρήστες και το φορέα ή τους φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών την πρόσβαση στο ταχυδρομικό δίκτυο υπό συνθήκες διαφάνειας και αποφυγής διακρίσεων.»

13. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Εφόσον απαιτείται για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών και/ή για την προώθηση του ουσιαστικού ανταγωνισμού και λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές συνθήκες και την εθνική νομοθεσία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι υπάρχουν συνθήκες πρόσβασης με διαφάνεια και χωρίς διακρίσεις στα στοιχεία της ταχυδρομικής υποδομής ή των υπηρεσιών που παρέχονται στα πλαίσια της καθολικής υπηρεσίας, όπως σύστημα ταχυδρομικών κωδικών, βάση δεδομένων διευθύνσεων, ταχυδρομικές θυρίδες, γραμματοκιβώτια διανομής, πληροφορίες σχετικά με την αλλαγή διευθύνσεων, υπηρεσία επαναπροώθησης, υπηρεσία επιστροφής στον αποστολέα. Η παρούσα διάταξη δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα για την εξασφάλιση της πρόσβασης στο ταχυδρομικό δίκτυο υπό συνθήκες διαφάνειας, αναλογικότητας και αποφυγής διακρίσεων.»

14. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα τιμολόγια καθεμίας από τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην καθολική υπηρεσία να πληρούν τις ακόλουθες αρχές:

- οι τιμές πρέπει να είναι προσιτές και να επιτρέπουν την πρόσβαση του συνόλου των χρηστών, ανεξαρτήτως γεωγραφικής θέσης και με γνώμονα τις ειδικές εθνικές συνθήκες, στις προσφερόμενες υπηρεσίες· τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να καθιερώνουν την παροχή δωρεάν ταχυδρομικής υπηρεσίας προς όφελος ατόμων τυφλών ή με σοβαρά προβλήματα όρασης,

- οι τιμές πρέπει να αντικατοπτρίζουν το κόστος και να παρέχουν κίνητρα για την αποτελεσματική παροχή καθολικής υπηρεσίας. Εφόσον απαιτείται για λόγους σχετικούς με το δημόσιο συμφέρον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν την εφαρμογή ενιαίου τιμολογίου σε ολόκληρη την επικράτειά τους και/ή στις διασυνοριακές υπηρεσίες που παρέχονται με χρέωση ανά μονάδα και σε άλλα ταχυδρομικά αντικείμενα,

- η εφαρμογή ενιαίου τιμολογίου δεν αποκλείει το δικαίωμα του φορέα ή των φορέων παροχής της καθολικής υπηρεσίας να συνάπτουν με ορισμένους χρήστες μεμονωμένες συμφωνίες όσον αφορά τις τιμές,

- τα τιμολόγια πρέπει να είναι διαφανή και χωρίς διακρίσεις,

— όταν οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας εφαρμόζουν ειδικά τιμολόγια, π.χ. για υπηρεσίες που παρέχονται σε επιχειρήσεις, σε αποστολείς μεγάλων ποσοτήτων αλληλογραφίας ή σε φορείς συγκεντρωτικής διαχείρισης της αλληλογραφίας διάφορων χρηστών, υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις αρχές της διαφάνειας και της αποφυγής διακρίσεων όσον αφορά τόσο τις τιμές όσο και τους σχετικούς όρους. Οι τιμές, όπως και οι σχετικοί όροι, πρέπει να ισχύουν επίσης τόσο μεταξύ τρίτων μερών όσο και μεταξύ τρίτων μερών και φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας για τις ισοδύναμες υπηρεσίες. Κάθε τέτοιο τιμολόγιο πρέπει να είναι επίσης στη διάθεση των χρηστών, ιδίως των μεμονωμένων χρηστών και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις ταχυδρομικές υπηρεσίες υπό παρόμοιες συνθήκες.»

15. Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι η λογιστική των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο φορέας ή οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας τηρούν ξεχωριστούς λογαριασμούς στα εσωτερικά λογιστικά συστήματά τους, ώστε να γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ των διάφορων υπηρεσιών και προϊόντων που αποτελούν μέρη της καθολικής υπηρεσίας και εκείνων που δεν αποτελούν μέρη της. Αυτός ο λογιστικός διαχωρισμός χρησιμοποιείται ως δεδομένο κατά τον υπολογισμό του καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας από τα κράτη μέλη. Αυτά τα εσωτερικά λογιστικά συστήματα λειτουργούν βάσει συνεπώς εφαρμοζομένων και αντικειμενικά εύλογων κοστολογικών αρχών.

3. Τα λογιστικά συστήματα περί των οποίων η παράγραφος 2, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, κατανέμουν τα στοιχεία κόστους ως εξής:

α) τα στοιχεία κόστους που μπορούν να αποδοθούν άμεσα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή προϊόν καταλογίζονται σε αυτήν·

β) τα κοινά στοιχεία κόστους, δηλαδή εκείνα που δεν μπορούν να αποδοθούν άμεσα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή προϊόν, καταλογίζονται ως εξής:

i) όποτε είναι εφικτό, τα κοινά στοιχεία κόστους κατανομούνται σε κατηγορίες με βάση την άμεση ανάλυση της προέλευσής τους·

ii) εάν η άμεση ανάλυση δεν είναι εφικτή, τα κοινά έξοδα καταμερίζονται σε κατηγορίες με βάση την έμμεση σχέση με άλλη κατηγορία εξόδων ή με ομάδα κατηγοριών εξόδων για τις οποίες είναι εφικτή η άμεση απόδοση ή καταμερισμός· η έμμεση σχέση θα βασίζεται σε συγκρίσιμη διάρθρωση εξόδων·

iii) όταν δεν μπορούν να εξευρεθούν ούτε άμεσα ούτε έμμεσα μέτρα καταλογισμού του κόστους, τότε η κατηγορία κόστους καταλογίζεται βάσει γενικής κλείδας υπολογιζόμενης με τη χρήση του λόγου όλων των δαπανών που άμεσα ή έμμεσα αποδίδονται ή καταλογίζονται, αφενός, προς καθεμία από τις καθολικές υπηρεσίες και, αφετέρου, προς τις άλλες υπηρεσίες·

iv) τα κοινά στοιχεία κόστους που είναι αναγκαία για την παροχή τόσο καθολικών όσο και μη καθολικών υπηρεσιών καταλογίζονται καταλλήλως· τόσο στις καθολικές όσο και στις μη καθολικές υπηρεσίες πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ίδιοι παράγοντες που διαμορφώνουν το κόστος.»

β) η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Όταν συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν έχει χρησιμοποιήσει χρηματοδοτικό μηχανισμό για την παροχή καθολικής υπηρεσίας, όπως επιτρέπεται βάσει του άρθρου 7, και εφόσον η εθνική κανονιστική αρχή έχει επιβεβαιώσει ότι κανένας από τους καθορισμένους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας στο εν λόγω κράτος μέλος δεν λαμβάνει κρατική ενίσχυση, κρυφή ή φανερή, και ότι ο ανταγωνισμός στην αγορά λειτουργεί πλήρως, η εθνική κανονιστική αρχή μπορεί να αποφασίσει τη μη εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος άρθρου.»

γ) προστίθενται οι εξής παράγραφοι:

«9. Ωστόσο, το παρόν άρθρο μπορεί να εφαρμόζεται στο φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας που έχει καθοριστεί πριν από την τελική ημερομηνία για το πλήρες άνοιγμα της αγοράς, εφόσον δεν έχει καθοριστεί άλλος φορέας ή φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας. Η εθνική κανονιστική αρχή πληροφορεί εκ των προτέρων την Επιτροπή σχετικά με τη λήψη κάθε σχετικής απόφασης.

10. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, οι οποίοι οφείλουν να συνεισφέρουν σε ταμείο αποζημιώσεων, να εφαρμόζουν κατάλληλο λογιστικό διαχωρισμό προκειμένου να διασφαλίζεται η λειτουργία του ταμείου.»

16. Το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:

α) η δεύτερη περίπτωση του τρίτου εδαφίου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις ενδοκοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες (βλέπε παράρτημα II). Η μελλοντική προσαρμογή αυτών των προδιαγραφών στην τεχνική πρόοδο ή τις εξελίξεις της αγοράς πραγματοποιείται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 21, παράγραφος 2.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τουλάχιστον μία φορά ετησίως πραγματοποιείται ανεξάρτητος έλεγχος των επιδόσεων από εξωτερικούς οργανισμούς που δεν συνδέονται καθόλου με τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, υπό τυποποιημένες συνθήκες που ορίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 21 παράγραφος 2. Τα σχετικά αποτελέσματα περιλαμβάνονται σε εκθέσεις που δημοσιεύονται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.»

17. Στο άρθρο 18, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 16, οι ποιοτικές προδιαγραφές των ενδοκοινοτικών διασυνοριακών υπηρεσιών ορίζονται στο παράρτημα II.

2. Όταν ο εξαιρετικός χαρακτήρας της υποδομής ή των γεωγραφικών συνθηκών το επιβάλλει, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να θεσπίζουν εξαιρέσεις από τις ποιοτικές προδιαγραφές του παραρτήματος II. Όταν οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές καθορίζουν παρόμοιες εξαιρέσεις, τις κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή. Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση των κοινοποιήσεων που έλαβε κατά τους προηγούμενους 12 μήνες στην επιτροπή του άρθρου 21 προς ενημέρωσή της.»

18. Το άρθρο 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όλοι οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών θέτουν στη διάθεση των ενδιαφερο-

μένων διαφανείς, απλές και φθηνές διαδικασίες για την αντιμετώπιση καταγγελιών κάθε χρήστη ταχυδρομικών υπηρεσιών, ιδίως σε περιπτώσεις που αφορούν απώλειες, κλοπές, ζημιές ή μη συμμόρφωση με τα ποιοτικά πρότυπα των υπηρεσιών (περιλαμβανομένων και διαδικασιών για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου στις περιπτώσεις κατά τις οποίες εμπλέκονται δύο ή περισσότεροι φορείς), χωρίς να θίγονται οι σχετικές διεθνείς και εθνικές διατάξεις για τα καθεστώτα αποζημίωσης.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι διαδικασίες του πρώτου εδαφίου δίνουν τη δυνατότητα να επιλύονται οι διαφορές δικαίως και ταχέως, προβλέποντας, όπου δικαιολογείται, την ύπαρξη συστήματος επιστροφής χρημάτων ή/και αποζημίωσης.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν επίσης την ανάπτυξη ανεξάρτητων εξωδικαστικών διαδικασιών για την επίλυση διαφορών μεταξύ φορέων παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών και χρηστών.

2. Με την επιφύλαξη των λοιπών δυνατοτήτων προσφυγής που προβλέπει η εθνική και η κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι χρήστες, ενεργώντας μεμονωμένα ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, σε συνδυασμό με τους οργανισμούς που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των χρηστών και/ή των καταναλωτών, να δύνανται να υποβάλλουν στην αρμόδια εθνική αρχή τις περιπτώσεις όπου τα παράπονα των χρηστών προς φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στο πλαίσιο της καθολικής υπηρεσίας δεν είχαν ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 16, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας και, κατά περίπτωση, οι επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες οι οποίες emπίπτουν στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας δημοσιεύουν, παράλληλα με την ετήσια έκθεση για την παρακολούθηση των επιδόσεών τους, πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των καταγγελιών και πώς αυτές αντιμετωπίστηκαν.»

19. Το άρθρο 21 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 21

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.»

20. Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια ή περισσότερες εθνικές ρυθμιστικές αρχές για τον τομέα των ταχυδρομείων, νομικώς και λειτουργικώς ανεξάρτητες από τους ταχυδρομικούς φορείς εκμετάλλευσης. Τα κράτη μέλη τα οποία διατηρούν την κυριότητα ή τον έλεγχο φορέων παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών εξασφαλίζουν τον ουσιαστικό διαρθρωτικό διαχωρισμό των κανονιστικών λειτουργιών από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με την κυριότητα ή τον έλεγχο.

Τα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με το ποιες εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν ορίσει για την εκτέλεση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τα καθήκοντα που ανατίθενται στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές έτσι ώστε να είναι εύκολα προσιτά, ιδίως εφόσον τα καθήκοντα αυτά ανατίθενται σε δύο ή περισσότερους φορείς. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, κατά περίπτωση, διαβουλεύσεις και συνεργασία μεταξύ των εν λόγω αρχών και των εθνικών αρχών που έχουν επιφορτισθεί με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και της νομοθεσίας περί προστασίας των καταναλωτών για θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν ως συγκεκριμένο καθήκον την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, ιδίως με τη δημιουργία διαδικασιών παρακολούθησης και κανονιστικών διαδικασιών ώστε να εξασφαλισθεί η παροχή της καθολικής υπηρεσίας. Δύνανται επίσης να επιφορτισθούν με τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων ανταγωνισμού στον τομέα των ταχυδρομείων.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές συνεργάζονται στενά και παρέχουν αμοιβαία βοήθεια για να διευκολύνουν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα πλαίσια των κατάλληλων υφιστάμενων φορέων.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών, σε εθνικό επίπεδο, βάσει των οποίων κάθε χρήστης ή φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών που θίγεται από απόφαση εθνικής ρυθμιστικής αρχής έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης, ενώπιον οργάνου προσφυγής το οποίο είναι ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη. Εν αναμονή του αποτελέσματος της προσφυγής, ισχύει η απόφαση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής, εκτός εάν το όργανο προσφυγής αποφασίσει άλλως.»

21. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο κεφάλαιο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9α

Παροχή πληροφοριών

Άρθρο 22α

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών παρέχουν όλες τις πληροφορίες, ιδίως στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, περιλαμβανομένων των οικονομικών πληροφοριών και των πληροφοριών σχετικά με την παροχή της καθολικής υπηρεσίας, και συγκεκριμένα για τους ακόλουθους σκοπούς:

α) για να εξασφαλίζουν οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή με τις αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με αυτήν·

β) για σαφώς καθορισμένους στατιστικούς σκοπούς.

2. Οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών παρέχουν τις πληροφορίες αυτές αμέσως, κατόπιν αιτήματος, και εμπιστευτικά εφόσον απαιτείται, σύμφωνα με τις προθεσμίες και το βαθμό λεπτομέρειας που απαιτεί η εθνική ρυθμιστική αρχή. Οι πληροφορίες που ζητεί η εθνική ρυθμιστική αρχή πρέπει να είναι ανάλογες προς την εκτέλεση του συγκεκριμένου καθήκοντος. Η εθνική ρυθμιστική αρχή αιτιολογεί το αίτημά της για παροχή πληροφοριών.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές παρέχουν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος, τις κατάλληλες και σχετικές πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων της στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

4. Όταν η εθνική ρυθμιστική αρχή θεωρεί τις πληροφορίες εμπιστευτικές, σύμφωνα με τους κοινοτικούς και τους εθνικούς κανόνες περί επιχειρηματικού απορρήτου, η Επιτροπή και οι οικείες εθνικές ρυθμιστικές αρχές διατηρούν αυτό το βαθμό εμπιστευτικότητας.»

22. Το άρθρο 23 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 23

Κάθε τέσσερα έτη και για πρώτη φορά το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, στην οποία περιλαμβάνονται οι αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις εξελίξεις του τομέα, ιδίως όσον αφορά τις οικονομικές και κοινωνικές πτυχές, τις πτυχές τις σχετικές με την απασχόληση και τις τεχνολογικές πτυχές, καθώς και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.»

23. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 23α

Η Επιτροπή παρέχει βοήθεια στα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων για τον υπολογισμό οποιασδήποτε καθαρής δαπάνης της καθολικής υπηρεσίας.».

24. Τα άρθρα 24, 25, 26 και 27 διαγράφονται.

25. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο ως παράρτημα I:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό οποιουδήποτε καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας

Μέρος Α: Ορισμός των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας

“Υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας”: οι κατά το άρθρο 3 υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλει κράτος μέλος σε φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών και οι οποίες αφορούν την παροχή ταχυδρομικής υπηρεσίας στο σύνολο καθορισμένης γεωγραφικής περιοχής, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, ενιαίων τιμών στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας ή της παροχής ορισμένων δωρεάν υπηρεσιών για άτομα τυφλά ή με σοβαρά προβλήματα όρασης.

Οι εν λόγω υποχρεώσεις είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- περισσότερες ημέρες διανομής από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία,
- προσιτά σημεία πρόσβασης, ώστε να ικανοποιούνται οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας,
- λογικές τιμές για την καθολική υπηρεσία,
- ενιαίες τιμές για την καθολική υπηρεσία,
- παροχή ορισμένων δωρεάν υπηρεσιών για άτομα τυφλά ή με σοβαρά προβλήματα όρασης.

Μέρος Β: Υπολογισμός του καθαρού κόστους

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξετάζουν όλα τα μέσα για την εξασφάλιση κατάλληλων κινήτρων ώστε οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών (καθορισμένοι ή μη) να είναι σε θέση να εκπληρώνουν την υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας αποτελεσματικά σε σχέση με το κόστος.

Το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι κάθε κόστος συναφές και αναγκαίο για τη λειτουργία της παροχής καθολικής υπηρεσίας. Το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ του καθαρού κόστους της λειτουργίας καθορισμένου φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας με υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας και του κόστους λειτουργίας του ίδιου φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών χωρίς υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Κατά τον υπολογισμό συνεκτιμώνται όλα τα άλλα σχετικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων άλλων οφελών και οφελών της αγοράς που αποκομίζει φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στον οποίο έχει ανατεθεί η παροχή καθολικής υπηρεσίας, του δικαιώματος για εύλογα κέρδη και των κινήτρων της αποτελεσματικότητας σε σχέση με το κόστος.

Πρέπει να δίνεται η δέουσα προσοχή στην ορθή εκτίμηση των στοιχείων κόστους τα οποία θα είχε επιλέξει να αποφύγει οποιοσδήποτε καθορισμένος φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας, εάν δεν ήταν επιφορτισμένος με υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας. Κατά τον υπολογισμό του καθαρού κόστους θα πρέπει να συνεκτιμώνται τα άυλα οφέλη του φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Ο υπολογισμός βασίζεται στο κόστος που προκύπτει από:

- i) στοιχεία των καθορισμένων υπηρεσιών οι οποίες μπορούν να παρέχονται μόνο με ζημία ή με συνθήκες κόστους που δεν εμπίπτουν στα συνήθη εμπορικά πρότυπα· η κατηγορία αυτή είναι δυνατόν να περιλαμβάνει στοιχεία υπηρεσιών όπως οι οριζόμενες στο μέρος Α,
- ii) ειδικούς χρήστες ή ομάδες χρηστών που μπορούν να εξυπηρετούνται μόνο με ζημία ή με συνθήκες κόστους που δεν εμπίπτουν στα συνήθη εμπορικά πρότυπα, λόγω του κόστους παροχής της συγκεκριμένης υπηρεσίας, των σχετικών εσόδων και ενδεχομένων ενιαίων τιμών που επιβάλλει το κράτος μέλος.

Η εν λόγω κατηγορία περιλαμβάνει τους χρήστες ή ομάδες χρηστών που δεν θα εξυπηρετούνταν από εμπορικό φορέα εκμετάλλευσης χωρίς υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Ο υπολογισμός του καθαρού κόστους των ειδικών πτυχών των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας διενεργείται χωριστά, ώστε να μην υπολογίζονται διπλά ενδεχόμενα άμεσα ή έμμεσα οφέλη και στοιχεία κόστους. Το συνολικό καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας για οποιονδήποτε καθορισμένο φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας υπολογίζεται ως άθροισμα του καθαρού κόστους που προκύπτει από τις επιμέρους συνιστώσες των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη ενδεχομένων άλλων οφελών. Η ευθύνη για την επαλήθευση του καθαρού κόστους ανήκει στην εθνική ρυθμιστική αρχή. Ο φορέας ή οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας συνεργάζονται με την εθνική ρυθμιστική αρχή κατά την επαλήθευση του καθαρού κόστους.

Μέρος Γ: Κάλυψη του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας

Η κάλυψη ή η χρηματοδότηση οποιωνδήποτε στοιχείων καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας ενδέχεται να συνεπάγεται την αποζημίωση των καθορισμένων φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας για τις υπηρεσίες που παρέχουν υπό μη εμπορικές συνθήκες. Δεδομένου ότι η αποζημίωση αυτή συνεπάγεται μεταφορές κεφαλαίων, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι αυτές διεξάγονται με αντικειμενικότητα, διαφάνεια, αμεροληψία και αναλογικότητα. Αυτό σημαίνει ότι οι μεταφορές κεφαλαίων θα πρέπει να προκαλούν τις ελάχιστες δυνατές στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό και στη ζήτηση των χρηστών.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4, κάθε μηχανισμός επιμερισμού μέσω ταμείου θα πρέπει να χρησιμοποιεί διαφανή και ουδέτερα μέσα για την εισπραξη των εισφορών, ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος διπλής καταβολής εισφορών τόσο για τις εκροές όσο και για τις εισροές των επιχειρήσεων.

Ο ανεξάρτητος φορέας διαχείρισης του ταμείου είναι αρμόδιος για την εισπραξη των εισφορών από τις επιχειρήσεις που υποχρεούνται στην καταβολή εισφοράς για τη χρηματοδότηση του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας στα κράτη μέλη και εποπτεύει τη μεταφορά των οφειλόμενων ποσών προς τις επιχειρήσεις που δικαιούνται πληρωμών από το ταμείο.»

26. Το παράρτημα καθίσταται παράρτημα II.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, τα ακόλουθα κράτη μέλη μπορούν να αναβάλουν την έναρξη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, ώστε να εξακολουθήσουν να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα υπηρεσίες σε φορέα ή φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας:

- Τσεχική Δημοκρατία
- Ελλάδα
- Κύπρος
- Λεττονία
- Λιθουανία
- Λουξεμβούργο
- Ουγγαρία
- Μάλτα
- Πολωνία
- Ρουμανία
- Σλοβακία.

Τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να θέσουν ωριτερα σε εφαρμογή την παρούσα οδηγία.

2. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε κοινοποίηση προς την Επιτροπή επιβεβαιώνοντας την πρόθεσή τους να κάνουν χρήση της δυνατότητας αναβολής της εφαρμογής που προβλέπει η παράγραφος 1, μέχρι τις 27 Αυγούστου 2008.

3. Τα κράτη μέλη που καταργούν τους αποκλειστικούς τομείς τους μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 μπορούν, μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2011 και 31ης Δεκεμβρίου 2012, να αρνούνται να χορηγήσουν την άδεια του άρθρου 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 97/67/EK για υπηρεσίες εντός του εν λόγω καταργηθέντος αποκλειστικού τομέα σε ταχυδρομικούς φορείς εκμετάλλευσης που παρέχουν υπηρεσίες εντός του πεδίου εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας καθώς και σε εταιρείες που ελέγχονται από αυτούς, στους οποίους ανατίθεται αποκλειστικός τομέας σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 20 Φεβρουαρίου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. LENARČIČ